

чало Налбантлари или другояче — не се знае. Важното е, че при старитѣ слѣди на това изчезнало заселище сж били намѣрвани стари монети и т. н., а пѣтътъ отъ Нова-Загора за Ямболъ минавалъ именно прѣзъ него. Днесъ селата Джиново и Налбантлари сж сравнително настрана отъ банитѣ. Сегашнитѣ модерни постройки на банитѣ отъ 1902 г. сж подъ зиждовѣтъ на старитѣ. Послѣднитѣ сж били съ два извора: единъ при кръчмата, дѣто сж старитѣ постройки на банитѣ, а другиятъ на югъ отъ него, на разстояние около 100 метра. Каменнитѣ сгради на тия два извора, по прѣдание, сж строени или прѣпостроени отъ сливенския аенинъ Тахиръ-Ага (между 1810 и 1829 г.). Тѣй поправенитѣ бани сж били владѣни отъ тоя аенинъ и наслѣдницитѣ му до 1870 г., когато турското правителство ги отстъпило за ползуване на сливенската община.

На сѣверо-западъ отъ първия изворъ и до самия него има слѣди отъ много по-старъ басейнъ, при който личатъ и развалини отъ кула.

На втория день на Гергйовдень (24 априлъ) при слив. минерални бани става сборъ съ малъкъ панаиръ. Такива сборища сж нѣщо обикновено край слѣди отъ стари заселища.

Гергювицъ и Таузлий.

Между селата Кавлаклий и Демирджилий, на юго-изтокъ отъ самия градъ Сливенъ, сж лежали основитѣ на двѣ изчезнали днесъ заселища: Гергювицъ и Таузлий.

Селото Гергювицъ се е намирало край днешнитѣ лозя, на изтокъ отъ върха Бършанъ, познати съ сжщото това име (Гергювицъ), а Таузлий е било на сѣверъ отъ селото Демирджилий, на разстояние километръ и 250 метра отъ него. Миналото на тия двѣ интересни заселища е тѣй забравено, че не се знае дори врѣмето, прѣзъ което сж били разсипани. На всѣки случай, тѣ сж били близки едно на друго, подобно на селата Михайлово и Чибуклий, но че дѣйствително сж лежали върху древни развалини, за това говори запазеното въ село Демирджилий прѣдание.

Прѣди всичко, нека забѣлѣжимъ, че прѣданието посочва за селото Таузлий, още и варианта Тавазлий, като